

॥ १६॥ १७ ॥ भीमं विचुक्रुशुः कपीनां भयं करं यथा भवति तथेत्यर्थः ॥ उद्यतं गृहीतं ॥ १८ ॥ तथा ह्रियमाणोऽपि कुंभकर्णेन सुधीव वत् ह्रियमाणोऽपि ॥ १९ ॥ क्षितावभ्यवप
द्यत भूमावाप्नुो बभूव ॥ २० ॥ निक्षिप्य भूमाविति शेषः ॥ अस्योरसि भूमिपतितस्योरसि ॥ २१ ॥ शिरोधरां परिवृत्य पशोरिवाघूर्ण्य ॥ २२ ॥ निनदति निकुंभे सादिते सति

तत्र पुस्फोटवर्मास्य प्रसुखावचशोणितं ॥ मुष्टिना तेन संजज्ञे मेघे विद्युदिवोत्थिता ॥ १६ ॥ स तु तेन प्रहारेण निकुंभो विचंचालच ॥ स्व
स्थश्चापि निजग्राह हनूमंतं महाबलं ॥ १७ ॥ चुक्रुशुश्च तदा संख्ये भीमं लंकानिवासिनः ॥ निकुंभे नोद्यतं दृष्ट्वा हनूमंतं महाबलं ॥ १८ ॥ स
तथा ह्रियमाणोऽपि हनूमांस्तेन रक्षसा ॥ आजघानानिलसुतो वज्रकल्पेन मुष्टिना ॥ १९ ॥ आत्मानं मोक्षयित्वा यक्षितावभ्यवपद्यत ॥
हनूमानुन्ममायाशु निकुंभं मारुतात्मजः ॥ २० ॥ निक्षिप्य परमायत्तौ निकुंभं निष्पिपेष च ॥ उत्पत्य चास्य वेगेन पपातोरसि वेगवान्
॥ २१ ॥ परिगृत्य च बाहुभ्यां परिवृत्य शिरोधरां ॥ उत्पाटयामास शिरोभैरवं नदतो महत् ॥ २२ ॥ अथ निनदति सादिते निकुंभे पवनसुतेन
रणे वभूव युद्धं ॥ दशरथसुतराक्षसेन्द्रसूनोर्भृशतरमागते रोषयोः सुभीमं ॥ २३ ॥ व्यपेते तु जीवे निकुंभस्य लृष्टा विनेदुःप्लवंगादिशः सस्व
नुश्च ॥ चंचाले वचोर्वीपपाते वसाद्यौर्बलं राक्षसानां भयं चाविवेश ॥ २४ ॥ इत्यार्षे श्री० वा० यु० सप्तसप्ततितमः सर्गः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ निकुं
भं निहतं दृष्ट्वा कुंभं च विनिपातितं ॥ रावणः परमामर्षी प्रज्ज्वालानलो यथा ॥ १ ॥ नैर्ऋतः क्रोधशोकाभ्यां द्वाभ्यां तु परिमूर्च्छितः ॥ खरपु
त्रं विशालाक्षं मकराक्षमचोदयत् ॥ २ ॥ गच्छ पुत्र मया ज्ञतो बलेनाभिसमन्वितः ॥ राघवं लक्ष्मणं चैव जहितौ स वनौकसौ ॥ ३ ॥ रावण
स्य वचः श्रुत्वा शूरमानी खरात्मजः ॥ बाढमित्यब्रवीद्दृष्टो मकराक्षो निशाचरं ॥ ४ ॥ सोऽभिवाद्य दशग्रीवं कृत्वा चापि प्रदक्षिणं ॥ निर्जगा
म गृहाच्छुभ्राद्रावणस्याज्ञया बली ॥ ५ ॥

राक्षसेन्द्रसुनुः खरसुतो मकराक्षः अनेन वक्षमाणो पक्षेपः ॥ २३ ॥ उक्तार्थस्यैव विवरणं ॥ व्यपेते व्यपगते ॥ एत
दंतं नवमीदिनयुद्धं ॥ २४ ॥ कतकः ॥ ७० ॥ इति श्रीरा० वा० यु० सप्तसप्ततितमः सर्गः ॥ ७७ ॥ ७८ ॥ निकुंभमिति ॥ १ ॥ नैर्ऋतो रावणः परिमूर्च्छितो व्याप्तः ॥ २ ॥ ३ ॥ ४ ॥ ५ ॥